कालकर्मणा कालसाध्यं कर्म नाशस्तेन कालधर्मणेतिपाठेपि तद्रूपेण कालधर्मणेत्यर्थः तत्पुरुषेऽनिजार्षः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अमर्यादं त्यक्तस्वस्वप्रकृत्यवस्थानं जीव
लोकेन दुरावरैः दुर्निवारैः ॥ दुरावरशब्दः खलंतः ॥६४॥ ६५ ॥६६॥ देवादयोनभविष्यंति ॥ प्रत्येकं सर्वे नशिष्यंतीत्यर्थः ॥ ६७॥६८ ॥ तथारूपां यथापूर्वस्वभावां ॥

त्रैलोक्यंतुकरिष्यामिसंयुक्तंकालकर्मणा॥ननेकुशलिनींसीतांप्रदास्यंतिममेश्वराः॥ ६२॥ अस्मिन्मुहूर्तेसौमित्रेममद्रक्ष्यंतिविक्र
मं॥नाकाशमुत्पतिष्यंतिसर्वभूतानिलक्ष्मण॥ ६३॥ समाकुलममर्यादंजगत्पश्याद्यलक्ष्मण ॥ आकर्णपूर्णैरिषुभिर्जीवलोकदुरा
वरैः॥ ६४ ॥करिष्येमैथिलीहेतोरपिशाचमराक्षसं॥ ममरोषप्रयुक्तानांविशिखानांबलंसुराः॥ ६५॥ द्रक्ष्यंत्यद्यविमुक्तानाममर्षाद्दूर
गामिनां॥ नैवदेवानदैतेयानपिशाचानराक्षसाः॥ ६६ ॥ भविष्यंतिममक्रोधात्त्रैलोक्येपिप्रणाशिते॥ देवदानवयक्षाणांलोकायेरक्ष
सामपि॥६७॥बहुधानिपतिष्यंतिबाणौघैःशकलीकृताः॥ निर्मर्यादानिमाँल्लोकान्करिष्याम्यद्यसायकैः॥६८॥ हृतांमृतांवासौमित्रे
नदास्यंतिममेश्वराः॥ तथारूपांहिवैदेहींनदास्यंतियदिप्रियां॥ ६९ ॥ नाशयामिजगत्सर्वंत्रैलोक्यंसचराचरं॥ यावद्दर्शनमस्यावैता
पयामिचसायकैः॥ ७० ॥ इत्युक्त्वाक्रोधताम्राक्षःस्फुरमाणोष्ठसंपुटः ॥ वल्कलाजिनमाबध्यजटाभारमबंधयत् ॥ ७१ ॥ तस्यक्रुद्ध
स्यरामस्यतथाभूतस्यधीमतः॥ त्रिपुरंजघ्नुषःपूर्वंरुद्रस्येवबभौतनुः॥ ७२॥ लक्ष्मणादथचादायरामोनिष्पीड्यकार्मुकं॥ शरमादाय
संदीप्तंघोरमाशीविषोपमं ॥ ७३ ॥ संदधेधनुषिश्रीमान्रामःपरपुरंजयः॥ युगांताग्निरिवक्रुद्धइदंवचनमब्रवीत्॥ ७४॥ यथाज
रायथामृत्युर्यथाकालोयथाविधिः ॥ नित्यंनप्रतिहन्यंतेसर्वभूतेषुलक्ष्मण ॥ तथाहंक्रोधसंयुक्तोननिवार्योस्म्यसंशयम् ॥ ७५ ॥

अत्र नदास्यंतीतिपौनरुक्त्यं क्रोधातिशयान्नदोषाय ॥ ६९॥७०॥७१॥७२॥ निष्पीड्य दृढमुष्टिबंधेनगृहीत्वा ॥ ७३॥७४॥ यथाजरादयोऽनिवार्यास्तथाहमस्मात्कर्मणः
केनापि वारयितुमशक्यः ॥ विधिर्दैवं ॥विधिर्विधानेदैवेपिइतिकोशः ॥ ७५ ॥